

Afrikaanse kusten hebben grote aantrekkingskracht op

buitenlandse vissersvloeden

ZUID-AFRIKAANSE UNIE VERONTRUST

De expansie van bepaalde grote visserijmogendheden kent geen grenzen, en vaak zitten de regeringen in elkanders haar tijdens veelvuldig belegde vergaderingen of bijeenkomsten.

Zo ondermeer de Unie van Zuid-Afrika, die met lede ogen moet toezien hoe de visserijgronden in de onmiddellijke nabijheid door reusachtige buitenlandse vissersvloeden worden bevestigd. Het aantal vreemde visserseenheden dat jaarlijks een visserskampanje gaat doorbrengen in de voornoemde wateren stijgt inderdaad voortdurend. Men heeft het in de betrokken middens reeds over de « invasie » en dies meer.

X X X

Het verschijnsel van deze buitenlandse invasie is evenwel niet nieuw. Deze begon inderdaad vaste vormen aan te nemen in het jaar 1960 en kende in de komende jaren een razendsnelle uitbreiding. Zo ondermeer liepen in het jaar 1963 niet minder dan 30 buitenlandse diepzeetreibers de haven van Kaapstad binnen, met de ruimen vol vis welke zij hadden overgenomen van de overige eenheden van de vloot. Deze laatste konden ondertussen verder vissen om dan op hun beurt de vangsten in de voornoemde haven te lossen. Deze vis wordt in koelhuizen opgeslagen, tot het ogenblik van het transport naar het vaderland is aangebroken. Onder de verscheidene eenheden welke aldaar werden opgemerkt, konden ondermeer Japanners, Spanjaarden, Russen, Polen, Portugezen en Duitsers waargenomen worden.

EERST DE RUSSEN

Zoals dit in de laatste jaren het geval was, waren het ook hier de Russen, met hun reusachtige diepzeetreibers en fabriekschepen, die het eerst ten tonele verschenen en gingen vissen in de kusten van West-Afrika. Tot op heden bleven de Kaapse wateren evenwel nog ongeschonden, maar alles wijst erop dat ook deze wateren weldra het bezoek van de Russische vissers zullen krijgen. Het jaar daarop, dus in 1961, verschenen ook de Japanners ten tonele, hetgeen er de zaken niet deed op verbeteren, wel integendeel. Samen met de Russen beschikt de Japanse vissersvloot over het grootste aantal eenheden, en is Japan tevens de grootste visproducent ter wereld. In 1962 werden de beide voornoemde vloeden nog verhoogd door de Spanjaarden, die de traditionele visserij in de Middellandse

Zee noodgedwongen dienden te stoppen, gezien de geringe rentabiliteit van deze gronden. De Spanjaarden dreven het nog verder, want zij gingen niet alleen op de Westkust van Afrika vissen, maar ook de Oostkustgebieden moesten er aan geloven. De enkele eenheden van de rederij « Pescanova » uit Vigo staakten evenwel spoedig deze visserij wegens de geringe opbrengsten. Deze vaartuigen konden inderdaad in een tijdspanne van twee weken slechts 200 tot 250 ton vis vangen.

VERONTRUSTING IN AFRIKAANSE WATEREN

Al deze activiteiten van de buitenlandse vissersvloeden hebben een uitgesproken ongerustheid doen ontstaan in de betrokken Zuid-Afrikaanse visserijmiddens. Zo heeft de regering het initiatief genomen zelf op een intensieve wijze de visserijgronden te gaan bevissen. Met de huidige vloot is een mededinging met de buitenlandse eenheden evenwel een onbegonnen werk, en ook de bevoegde Afrikaanse middens zijn zich hiervan genoegzaam bewust. Hun eerste doel moest zijn, de eigen vissersvloot uit te breiden en te moderniseren.

Zo zijn er thans reeds voor diverse rederijen uit Kaapstad in het totaal vijftien treilers in aanbouw, die allen aangepast zijn aan de vereisten van een moderne visserijmethodiek, en tevens veel groter zijn dan de thans bestaande vaartuigen. Om de noodzaak van deze omwenteling te staven volstaat het te vermelden dat ondermeer de Japanners in de voornoemde wateren bedrijvig zijn met zijtreilers van 750 ton en hektreilers tot 1.500 ton. Ook een reusachtige Russische treiler van niet minder dan 2.500 ton werd waargenomen.

ENIGE UITWEG VOOR DE SPAANSE VLOOT

Dat ook de Spanjaarden hun diepzeetreibers uitstuurden naar de visserijgronden nabij de Afrikaanse Westkust hoeft geen verwondering te baren, als men weet dat de eigen visserijgronden weinig opbrengen.

De Japanners zijn nu begonnen met het aanvoeren van heek, die opgeslagen werd te Kaapstad, in de Spaanse havens. Het is inderdaad zo dat deze vissoort bijzonder erg gegeerd wordt door de Spaanse onderdanen.

De rederij « Pescanova » uit Vigo heeft momenteel plannen in uitwerking om een oud passagiersschip van 16.000 ton om te bouwen tot

een moederschip. Dit fabriekschip zou tijdens de kampanjes vergezeld worden door een tiental traditionele treilers van om en nabij de 100 ton. Voor dergelijke eenheden is in de Spaanse wateren weinig te verdienen. De vangsten worden aan boord van deze fabriekschepen in de diep-

vries verwerkt, terwijl tevens installaties aan boord zijn voor het produceren van vismeel en visolie.

Het ligt voor de hand dat men zich binnen zeer kort ook aan een geweldige expansie van de Zuid-Afrikaanse vissersvloot mag verwachten. — B

Britten misnoegd over grote Nederlandse scholaanvoeren

In de Britse visserijmiddens heerst er op het ogenblik een allesbehalve gemoedsrust ten overstaan van de Britse en Duitse visaanvoeren, wegens de uitgesproken concurrentie van deze laatste op de Britse markten.

De voorzitter van de « British Trawlers Federation », dhr Suddaby A.W., noemde het gewoonweg een schandaal, dat in de afgelopen 14 dagen dagelijks omstreeks twintig Nederlandse en Duitse treilers de haven van Grimsby aandeden, met hun ruimen vol schol.

Deze overgrote scholaanvoeren werden ter markt aangevoerd, alwaar zij wegens de lage prijzen, een uitgesproken prijsdaling teweeg brachten.

Dergelijk optreden zou in gelijk welke andere mogendheid onmogelijk zijn, vervolgde dhr Suddaby.

De Britse visserijindustrie is absoluut niet bevreesd voor de concurrentie. In huidig geval kan slechts sprake zijn van een eenzijdig gerechtelijke concurrentie, die voor de Britse visserijindustrie zeer nefast is.

Suddaby was nog over een ander feit verbolgen. Hij drukte inderdaad zijn misnoegdheid uit over het feit dat de Hollanders enkel de schol op de markt brachten, maar dat zij de tongsoorten, die op de Britse markten zeer gegeerd zijn, op hun eigen markten laten afslaan.

Er kon nog vernomen worden dat de Britse visserijmiddens zullen aandringen teneinde een einde aan deze dumping-methode te maken.

— B

Noorse visindustrie voor 1963

Voor 1963 bedroeg de totale aanvoer van vis in Noorwegen 1.138.105 Ton. Dit is beter dan in het voorgaande jaar, maar de cijfers van 1961 en 1960 werden niet geëvenaard. De totale waarde was 685 miljoen Kronen of 20 miljoen Kronen meer dan 1962.

De haringvangsten bedroegen 503.635 Ton of 66.000 Ton minder dan in het voorgaande jaar. De vangsten van kabeljauw zijn sedert 1954 nog nooit zo laag geweest.

Het totaal bedrag van de uitvoer in visproducten bedroeg 970 miljoen Kronen hetzij een verhoging

van 25 miljoen Kronen. De zwakke punten in de export zijn verse vis, gezouten kabeljauw, stokvis en visolie. De toestand van klipvis bleef ongewijzigd.

Het grootste vraagstuk waarmee de Noorse reders af te rekenen hebben is de vernieuwing van de vloot die over het algemeen genomen verouderd is. Relatief gezien werden er in 1963 zeer weinig nieuwe schepen in de vaart gebracht. Toch moet er opgemerkt worden dat er gedurende het afgelopen jaar 5 nieuwe hektreilers in de vaart kwamen.

Aanvoer van de bijzonderste vissoorten:

Vissoort	Ton. 1962	Ton 1963
Paling	411	493
Karper	363	28.339
Zeeforel/zalm	1.671	1.500
Heilbot	4.687	4.000
Platvis	1.541	1.572
Schelvis	41.694	44.388
Gekuite kabeljauw	68.270	57.879
Kabeljauw	100.789	98.892
Noorse steenholk	40.751	86.027
Blauwe leng	1.033	1.637
Leng	10.556	10.985
Winter haring	84.068	61.509
Volle haring	171.267	143.142
IJle haring	136.165	163.032
IJslandse haring	152.199	97.040
Makreel	16.853	22.547
Zeehond	28.682	30.804
Algemeen totaal	1.118.172	1.138.105

— K